

कुमारीहरूको भट्टीमा प्राण अव्यक्त बापदादाको मधुर महावाक्य

आज बापदादा सबै बच्चाहरू सँग कहाँ मिलन मनाइरहनु भएको छ? कुनचाहिँ स्थानमा बसेका छौ? सागर र नदीहरूको मिल्ने स्थानमा मिलन मनाइरहेका छौ। सागरको किनारा मन पर्छ हैन? केवल सागर होइन, अनेक नदीहरूको सागरका साथ मिल्ने स्थान कति श्रेष्ठ छ! सागरलाई पनि नदीहरूको मिलन कति प्यारो लाग्छ। यस्तो मिलन मेला फेरि कुनै युगमा होला? यस युगको मिलन सारा कल्प भिन्न-भिन्न रूपमा गाइने र मनाउने गरिन्छ। यस्तो मेला मनाउनको लागि आएका छौ, यहाँ वहाँबाट त्यसैले भागेका हौ नि? सागरमा डुबेर, समान मास्टर ज्ञान सागर बन्छौ अर्थात् बाबा समान बेहदको स्वरूपमा स्थित हुन पुग्छौ। यस्तो बेहदको अनुभव गर्छौ? बेहदको वृत्ति अर्थात् सर्व आत्माहरूप्रति कल्याणको वृत्ति— मास्टर विश्व कल्याणकारी। केवल आफ्नो वा आफ्नो हदको निमित्त बनेका आत्माहरूको मात्र कल्याण अर्थ होइन, सबैप्रति कल्याणको वृत्ति होस्। म त ब्रह्माकुमारी बनिहालें, पवित्र आत्मा बनिहालें— आफ्नो उन्नतिमा, आफ्नो प्राप्तिमा, आफूप्रति सन्तुष्टतामा राजी भएर चलिरहेका छौ। यो बाबा समान बेहदको वृत्ति होइन। हदको वृत्ति अर्थात् केवल स्वयंप्रति सन्तुष्टताको वृत्ति। के यहाँसम्म रहनु छ वा अगाडि बढ्नु छ? कति बच्चाहरू बेहदको सेवाको समय, बेहदको प्राप्तिको समय, बाबा समान बन्ने सुनौलो मौका वा सुनौलो मेडल लिनुको बदला, म ठीक चलिरहेको छु, कुनै गल्ती गर्दिनँ। लौकिक अलौकिक जीवन दुवै राम्रो निर्वाह गरिरहेको छु, कुनै खिटपिट छैन। कुनै संगठनको संस्कारहरूको टक्कर छैन। यही चाँदीको मेडलमा नै खुशी भइहाल्छन्। बाबा समान बेहदको वृत्ति त रहेन। बाबा विश्व कल्याणकारी र बच्चाहरू स्व कल्याणकारी, यस्तो जोडी राम्रो लाग्ला? सुन्दा नै राम्रो लागिरहेको छैन। जब बनेर चल्छौ भने राम्रो लाग्छ? सर्व खजानाहरूको मालिकको बालक खजानाहरूको महादानी बनेनन् भने उनलाई के भनिन्छ। कसैलाई पनि सोधेमा बाबाको सर्व खजानाहरूको वर्साको अधिकारी हौ? यसमा सबैले हो भन्छौ नि! खजाना कसको लागि मिलेको छ? केवल स्वयं खाने पिउने र आफ्नो मौजमा रहन, त्यसैले मिलेको हो? बाँड र बढाऊ, यही डाइरेक्शन मिलेको छ हैन? त्यसोभए कसरी बाँड्छौ? गीता पाठशाला खोल्थौ वा जब मौका मिल्यो तब बाँड्यो, यसैमा सन्तुष्ट छौ? बेहदको बाबा सँग बेहदको प्राप्ति र बेहदको सेवाको उमंग-उत्साहमा रहनु छ। कुमारी जीवन संगमयुगमा सर्वश्रेष्ठ वरदानी जीवन हो। त्यसैले यस्तो वरदानी जीवन ड्रामा अनुसार तिमी विशेष आत्माहरूलाई स्वतः प्राप्त छ। यस्तो वरदानी जीवन सबैलाई वरदान, महादान दिनमा लगाइरहेका छौ? स्वतः प्राप्त भएको वरदानको रेखा श्रेष्ठ कर्मको कलमद्वारा जति लामो कोर्न चाह्यो कोर्न सक्छौ। यो पनि यस समयको वरदान हो। समय पनि वरदानी, कुमारी जीवन पनि वरदानी, बाबा पनि वरदाता। कार्य पनि वरदान दिने हो। त्यसैले यसको पूरा-पूरा लाभ लिएका छौ? २१ जन्मसम्म लामो रेखा कोर्ने मौका, २१ पीढी सदा सम्पन्न बन्ने मौका जुन मिलेको छ त्यो लिइसकेका छौ? कुमारी जीवनमा जति चाह्यो गर्न सक्छौ। स्वतन्त्र आत्माको भाग्य प्राप्त छ। आफूलाई सोध— स्वतन्त्र छु वा परतन्त्र छु? परतन्त्रताको बन्धन आफ्नै मनको व्यर्थ कमजोर संकल्पहरूको जाल हुन्। त्यही रचेको जालमा स्वयंलाई परतन्त्र त बनाइरहेका छैनौ? प्रश्न जाल हो। जसले जाल रन्छ, उसको चित्र

निकालेमा प्रश्नको नै रूप बन्छ। प्रश्न के उठ्छन्, अनुभवी छौ नि। के होला, कसरी होला, यस्तो त हुँदैन होला, यो हो जाल। पहिला पनि सुनाएको थिएँ— संगमयुगी ब्राह्मणहरूको एकै सदा समर्थ संकल्प छ— जे हुन्छ त्यो कल्याणकारी हुन्छ। जे हुनेछ श्रेष्ठ हुनेछ, राम्रोभन्दा राम्रो हुनेछ। यो संकल्प हो जाललाई समाप्त गर्ने विधि। अब नराम्रो दिन, अकल्याणको दिन समाप्त हुन गयो। संगमयुगको हरेक दिन विशेष दिन हो, नराम्रो दिन होइन। हरेक दिन तिम्नो उत्सव हो नि। हरेक दिन उत्सव मनाउनु छ। यही समर्थ संकल्पले व्यर्थ संकल्पहरूको जाललाई समाप्त गर।

कुमारीहरू त बापदादाको, ब्राह्मण कुलको शान हौ। पहिलो अवसर कुमारीहरूलाई मिल्छ। पाण्डव हाँस्छन्— साना-साना कुमारीहरू टिचर बनिहाल्छन्, दादी बनिहाल्छन्, दिदी बनिहाल्छन्। यतिका अवसर मिल्छ। फेरि पनि अवसर नलिएमा के भन्ने! के भनिन्छ, थाहा छ? सहयोगी रहनेछौं तर समर्पण हुँदैनौ। जो समर्पण हुँदैनन् ऊ समान कसरी बन्छ! बाबाले के गर्नुभयो? सबैथोक समर्पित गर्नुभयो वा सहयोगी बन्नुभयो? ब्रह्मा बाबाले के गर्नुभयो? समर्पण गर्नुभयो वा केवल सहयोगी बन्नुभयो? जगत् अम्बाले के गर्नुभयो? उनी पनि कन्या नै थिइन् नि त्यसैले माता-पितालाई अनुसरण गर्ने वा ब्राह्मणीलाई अनुसरण गर्छौं। “यसको जीवन देखेर मलाई पनि यही राम्रो लाग्छ।” यसरी ब्राह्मणीलाई अनुसरण हुन गयो नि! अब के गर्नेछौ? डर केवल आफ्नो कमजोरीले हुन्छ, बाँकी केही पनि होइन। अब के लिन्छौ? गोल्डेन मेडल वा सिल्भर नै ठीक छ? कमजोरीहरूलाई नहेर। त्यसलाई हेर्नौ भने डराउँछौ। न स्वयं कमजोर बन, न अरूको कमजोरीहरूलाई हेर। बुझ्यौ, के गर्नु छ!

बापदादालाई त कुमारीहरू देखेर खुशी हुन्छ। मनुष्यहरूको पासमा कुमारी जन्मेमा दुःखी हुन्छन्। बापदादाको पास जति कुमारीहरू आए त्यति धेरै खुशी मनाउँछन् किनकि बापदादालाई थाहा छ— हर कुमारी विश्व कल्याणकारी, महादानी, वरदानी हुन्। त्यसैले बुझ्यौ कुमारी जीवनको महत्त्व कति छ। आज विशेष कुमारीहरूको दिन हो नि। भारतखण्डमा अष्टमीमा कुमारीहरूलाई खास बोलाउँछन्। त्यसैले बापदादा पनि अष्टमी मनाइरहनु भएको छ। हरेक कन्या अष्ट शक्ति स्वरूप हौ। अच्छा।

यस्ता सर्वश्रेष्ठ वरदानी जीवन अधिकारी, गोल्डेन अधिकारी, २१ पीढी श्रेष्ठ तकदीरको रेखा कोर्ने अधिकारी, स्वतन्त्र आत्माको वरदान अधिकारी, यस्ता शिववंशी ब्रह्माकुमारीहरू, श्रेष्ठ कुमारीहरूलाई विशेष रूपमा र साथ-साथै सर्व मिलन मनाउने पदमापदम भाग्यवान आत्माहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

कर्मभोगमाथि कर्मयोगको विजयः—

कर्मभोग माथि विजय पाउने विजयी रत्न हौ नि! अरूले कर्मभोग भोग्छन् भने तिमी कर्मयोगी हौ। भोग्नेवाला होइनौ, सदाको लागि भस्म गर्नेवाला हौ। यसरी भस्म गर्छौ, जुन २१ जन्म कर्मभोगको नाम निशान रहँदैन। आउँछ तब त भस्म गर्नेछौ? आउँछ अवश्य तर भस्म हुनको लागि नकि भोग्नको लागि। विदाई लिनको लागि आउँछ किनकि कर्मभोगलाई पनि थाहा छ— म अहिले नै आउन सक्छु फेरि आउन

२०७४ मंसिर ३ आइतबार १९-११-२०१७ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिभाइज २७-०३-८३ मधुबन
सक्दिनँ। त्यसैले अलि-अलि बीचमा मौका लिन्छ। जब देख्छ यहाँ त दाल गल्नेवाला छैन अनि फर्केर
जान्छ।

दादी दिदीलाई हेदैः— यतिका हातहरू देखेर खुशी भइरहेको छ हैन? जुन सपना देखिरहेका थियौ त्यो
साकार भयो नि। यति हातहरू होउन्, यति सेवाकेन्द्र बढून्— यो सपना देखिरहेका थियौ नि? किनकि
हातहरूको दादी दिदीलाई सबैभन्दा धेरै आशा रहन्छ। त्यसैले यतिका सबै बनिबनाउ हातहरू देखेर
खुशी छ नि। भारतका कुमारीहरू र विदेशका कुमारीहरूमा अन्तर छ, यिनीहरूलाई कमाउने के
आवश्यकता छ! (डिग्री लिनु छ) जबसम्म सेवामा अभ्यास गर्दैनौ तबसम्म डिग्रीको पनि कुनै मूल्य छैन।
डिग्रीको मूल्य सेवाले हुन्छ। पढाइ पढेर कार्यमा नलगाए पढाइ पछि पनि गृहस्थीमा रहँदा लौकिकमा
पनि भन्छन् नि— पढेर के फाइदा? अनपढले पनि बच्चा सम्हाल्छन् र यिनले पनि सम्हाल्छन् भने फर्क के
भयो। यस्तै यो पनि पढेर यदि स्टेजमा आयौ भने डिग्रीको मूल्य पनि छ। यदि यहाँ मौका मिल्छ भने
डिग्री आफैं नै मिलिहाल्छ। यो डिग्री कम छ र! जगदम्बा सरस्वतीलाई कति ठूलो डिग्री मिल्यो। यहाँको
डिग्री त वर्णन पनि गर्न सक्दैनौ। कति ठूलो डिग्री मिलेको छ— मास्टर ज्ञान सागर, मास्टर सर्वशक्तिमान्
कति डिग्री छन्! यसमा एम.ए., बी.ए. सबै आइहाल्छ। इन्जिनियर डाक्टर सबै आउँछ। अच्छा।

कुमारीहरूको भिन्न-भिन्न ग्रुप सँग बापदादाको भेटघाट

१. वरदानी कुमारी हौ नि! बिस्तारै-बिस्तारै चल्नेवाला हौ वा उड्नेवाला हौ? उड्नेवाला अर्थात् हदको
धर्तीलाई छोड्नेवाला। जब धर्तीलाई छोड्छौ, तब उड्छौ नि! तल त उड्दैनौ! तल भएकालाई
शिकारीले समात्छन्। तल आएमा पिंजडामा फँस्छौ। उड्नेवाला पिंजडामा आउँदैन। पिंजडा
छोडिदियौ! अब के गर्नेछौ? नोकरी गछौ? ताज लगाउने वा टोकरी उठाउने? जहाँ ताज हुन्छ वहाँ
टोकरी चल्दैन। ताज उताऱ्यौ भने टोकरी राख्न सक्छौ। टोकरी राखेमा ताज गिर्छ। त्यसैले ताजधारी बन्नु
छ वा टोकरीधारी? अब विश्व सेवाको जिम्मेवारीको ताज र भविष्य रत्न जडित ताज? अहिले विश्वको
सेवाको ताज लगाएमा विश्वले तिमीलाई धन्य आत्मा, महान् आत्मा मान्नेछन्। यति ठूलो ताज
लगाउनेवाला टोकरी के उठाउँछौ! ६३ जन्म त टोकरी उठाउँदै आयौ, अब ताज मिलेको छ भने ताज
लगाउनु पऱ्यो नि! के सम्झन्छौ? दिल छैन तर गर्नु पर्छ! के यस्तो परिस्थिति छ? बिस्तारै-बिस्तारै
लौकिकलाई सन्तुष्ट गरेर आफूलाई निर्बन्धन गर्न सक्छौ? निर्बन्धन हुने योजना बनाऊ। बेहद सेवाको
लक्ष्य राखेमा हदको बन्धन स्वतः खत्म हुन्छन्। लक्ष्य दुवै तर्फको भयो भने लौकिक अलौकिक दुवैमा
सफल हुन सक्दैनौ। लक्ष्य स्पष्ट भएमा लौकिकमा पनि मदत मिल्छ। निमित्त मात्र लौकिक, तर बुद्धिमा
अलौकिक सेवा भएमा मजबुरी पनि मोहब्बतको अगाडि बद्लिन पुग्छ।

२. सबै कुमारीहरूले आफ्नो तकदिरको फैसला गरिसकेका छौ वा गर्नु छ? जति समय आफ्नो जीवनको
फैसलामा लगाउँछौ त्यति प्राप्तिको समय जान्छ। त्यसैले फैसला गर्नमा समय गुमाउनु हुँदैन। सोच्यो
अनि गऱ्यो— यसलाई भनिन्छ नम्बरवन सौदा गर्नेवाला। सेकेन्डमा फैसला गर्नेले गोल्डन मेडल लिन्छन्।
सोची-सोची फैसला गर्नेवाला सिल्वर मेडल लिन्छन् र सोचेर पनि फैसला गर्न सक्दैनन् भने उनीहरू

कपरवाला भए। तिमी सबै त गोल्डन मेडलवाला हौ नि! जब गोल्डन एजमा जानु छ भने गोल्डन मेडल हुनु पन्यो नि। राम-सीता बन्न कसैले हात उठाउँदैन। लक्ष्मी- नारायण त गोल्डन एजेड हुन् नि। तब के सबैले आफ्नो तकदिरको रेखा कोरिसक्यौ वा कहिले-कहिले हिम्मत हुँदैन। सदा उमंग-उत्साहमा उड्नेवाला हौ, जेसुकै होस् तर आफ्नो हिम्मत नछोड। अरूको कमजोरी देखेर स्वयं निराश नहोऊ। थाहा छैन मेरो पनि यस्तै त हुँदैन होला! यदि एउटा कुनै खाल्डोमा खस्छ भने अर्कोले के गर्छ? स्वयं खस्छ वा उसलाई पनि बचाउने कोसिस गर्छ? त्यसैले कहिल्यै पनि निराश नबन। सदा उमंग-उत्साहको पखेटाले उड्दै जाऊ। कुनै पनि आकर्षणमा नआऊ। शिकारीले फँसाउनु छ भने राम्रो-राम्रो दाना हालिदिन्छ। मायाले पनि कहिलेकाहीं यस्तै गर्छ। त्यसैले सदा उड्ती कलामा रहने गर, तब सुरक्षित रहनेछौ। बितेको कुरा सोच्नु, कमजोरीको कुरा सोच्नु पछाडि हेर्नु, पछाडि हेर्नु अर्थात् रावण आउनु।

३. शक्ति सेना हौ नि! सबैको हातमा विजयको झण्डा छ। विश्व माथि विजयको झण्डा छ वा केवल प्रदेशको छ? विश्वको अधिकारी बन्नेवाला विश्व सेवाधारी हुन्छन्। हदको सेवाधारी होइन। बेहदको सेवाधारी, जहाँ गए पनि सेवा गर्छन्। के यस्तो बेहदको सेवाको लागि तयार छौ? विश्वका शक्तिहरू हौ भने स्वयं नै अफर गर। २ महिना ६ महिनाको छुट्टी लिएर स्वयं नै ट्रायल गर। एक कदम बढाएमा १० कदम बढ्नेछौ, एक-दुई महिना निकालेर अनुभव गर। जब कुनै राम्रो चीज सँग दिल लाग्छ भने नराम्रो स्वतः छुटिहाल्छ। यस्तो ट्रायल गर। संगमयुग अगाडि बढ्ने समय हो। ब्रह्माकुमारी बन्यौ, ज्ञान स्वरूप बन्यौ, यो त धेरै समय भइसक्यो। अब अगाडि बढ, केही त अगाडि कदम बढाऊ, एकै ठाउँमा नबस। कमजोरलाई नहेर। शक्तिहरूलाई हेर, बाख्रालाई किन हेछौ! बाख्राहरूलाई हेर्नाले स्वयंको पनि शिर तल हुन जान्छ। डर लाग्छ- थाहा छैन के होला? कमजोरलाई हेरेमा डराउने छौ त्यसैले तिनलाई नहेर। शक्तिहरूलाई हेर्न्यौ भने डर निस्कन्छ।

वरदान:- सदा हजुरलाई हाजिर सम्झेर साथको अनुभव गर्ने कम्बाइण्ड रूपधारी भव

बच्चाहरूले जहिले पनि स्नेहले बाबालाई याद गर्दा समीप र साथको अनुभव गर्छन्। दिलबाट बाबा भन्यौ भने दिलाराम हाजिर हुनुहुन्छ। त्यसैले भनिएको छ- हजुर हाजिर छन्। सामुन्ने हजुर हुनुहुन्छ। स्नेहको विधिले हर स्थानमा हरेकको पासमा हजुर हाजिर हुनुहुन्छ, अनुभवीले नै यसको अनुभवलाई जान्दछन्। गाइएको छ- गर्ने-गराउनेवाला। गर्ने र गराउने कम्बाइण्ड हुन गयो। यस्तो कम्बाइण्ड रूपधारीले सदा साथको अनुभव गर्छन्।

स्लोगन:- मनलाई सदा रूहानी मौजमा राख्नु- यही जीवन जिउने कला हो।

नोट:- आज अन्तर्राष्ट्रिय योग दिवस हो।